

1849-08-19

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Møn

Omtalte steder:
Møn
Stege

Arkivplacering:
Mappe 2 nr. 27

DOKUMENTINDHOLD

P.C. Skovgaard beskriver sit arbejde og sin glæde ved at finde et brev fra sin forlovede Georgia Schouw. Brevet ventede på ham på Møn.

TRANSSKRIFTION

Møn d 19 august 1849.

Jeg er her da nu igjen min egen, kjære, velsignede G! og Vejret driller mig som før, jeg har dog faaet et Billede endnu færdig, og er vel ret fornøiet med det, men det som skulle være mit Hovedbillede, med det gaar det kun maadeligt, jeg har dog ikke opgivet at faae noget ud af det, Du ved vel det er det Parti som vi saae sammen – Taleren med [Overstreget:glødende S] den glødende aftensol paa Toppen. Det var dog deiligt at besøge Dig min velsignede G. Tak for al Din Kærlighed; ogsaa Tak for det rare lille Brev, som væntede mig her, hvor det gjorde godt saadan paa en maade at mødes med Dig igen, dette lille Brev er saa indholdsrigt, at jeg hvergang jeg læser det bliver forundret over hvor det meget kan være der, det var ganske nyt, der staar saa meget deri som som slet ikke blev omtalt da vi saas. Det maa dog have være en rædsom Vei [?], at jeg har Dig endnu hel og holden, min egen! at jeg i det

●2●

hele taget har Dig, derfor være Gud lovet og takket, som for al hans uendelige Godhed, og G! Din inderlige Glæde og Fryd jeg føler i min Sjæl over Dig Du velsignede, Du min egen! – Jeg veed ikke om jeg faar skrevet mere, for jeg er saa ganske overvældet af Følelse at Tankerne ere ganske bort, jeg vil vente lidt – Og! Havde jeg Dig her, jeg vilde sidde ganske stille, og slutte Dig fast i mine Arme, og se Dig ind i Øinene, og stille glæde mig over at have Dig, at det er mueligt at være saa glad som jeg er, det har jeg aldrig faaet nogen forestilling om før, Du har det G! Vi er lykkelige! Jeg vil være rigtig glad! Jeg vil ikke [?give] mig med at jeg mangler Kræfter, jeg vil male med Kjærlighed, Glæde og Uskyldighed det vil nok kunne sees paa Lærredet, og glæde Andre, om ogsaa det aldrig bliver mig mulig at opnaa den Farve i mine Skyer som jeg saa paa Himmelen i aftes. Jeg har seet Dig i Din Eensomhed min G! Da Du havde

●3●

holdt op at see efter mig, saa jeg Dig endnu engang i lang afstand, Din Gang var meget udtryksfuld, jeg saa ganske, hvorledes Du havde det. Om min Tour er intet videre at fortælle end at den var ret behagelig, jeg gik hele Vejen hertil paa et ganske lille Stykke nær, jeg overnattede i Stege hos Provst Smith og fandt det der som altid meget behagelig. Naar Du skriver mig til, glem da ikke at fortælle mig hvorledes Din Fader har det.

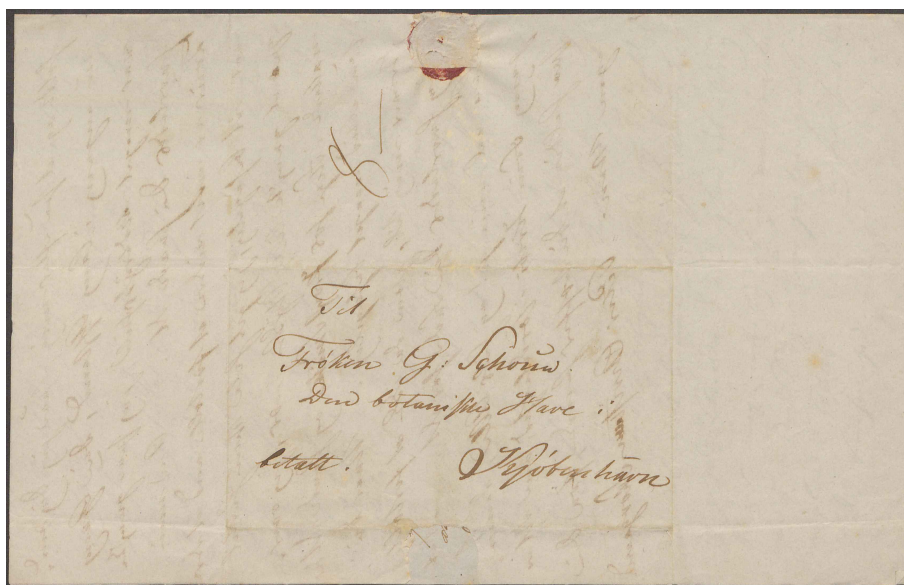
**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

Lev vel min G! og hils Alle, dennegang Fru Krebs isærdeleshed, om det er
saa heldig at Du træffer hende, fra Din egen ven
Peter Christian Skovgaard

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 2 Nr. 27

Mönn 19 August 1849.

Jeg er fød da med i jine mine øgen,
Ljød, selvgunde g! og Minst dillel mig som
for, jeg for dig først et Billede endre for,
dig, og er ut ned forvitt med M, men
M som skulle med mit forvitt, med
det gant det kin maadligt, jeg for dig
ist. og gant et forvitt med et M, da
med ned det er M forli som si forvitt
talorue med gløder. I den gløder Aftan
for god Topp. Det var dig dilligt et
bølge dig mig selvgunde g. Tak for et
den Ljødigt; og for Tak for det rare lille
Brev, som ventede mig for, for M gjer
et godt Tandee que en Maade et med med
dig. jine, dette lille Brev er for endfold.
nigt et jeg sangang jeg for M blint forvitt
over forvitt det mig det med det, M var
gang det mig, det forvitt forvitt det forvitt
som det ist. blint overvitt det forvitt.
Det med dig forvitt med det forvitt
gollender forvitt, et jeg for dig endre
forvitt og fulder, min øgen! et jeg. M

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

fulde bage for dig, derfor vorer Gud lovet
og takket, som for et sandt vunderligt
Gæst, o g. den vunderlige Gæst og
Sprog jeg føler i min Djal omst dig den
Hellighed, da min egen! - Jeg ved ikke
om jeg snart kommer her, for jeg er
saa gængsel om volds af Solst og Landet,
om saa gængsel bort, jeg vil ikke lide
O g. sende dig det, jeg vil ikke gængsel
og stille dig det i min Lære, og for dig end i
Gennem, og stille glæde mig omst et sandt dig,
at det er min Lære at være saa glad som jeg er,
at det er jeg aldrig sandt omst omstaling med det
du for det g. om end lykket. Jeg vil
omst rigtig Glæde. Jeg vil ikke give mig
med at jeg mangler Læstet, jeg vil
måde med Høflighed Glæde og Høflighed
du vil nok kunne for gængsel, og
og glæde Lære, om og for det aldrig
bliver mig min Lære at opretholde Lære
om i min Djal som jeg for gængsel
måde. Lyk. Jeg for sandt dig
i den Høflighed min g. da du for

fulde og at for efter mig, sandt jeg dig end
min angang i lang Lære, den Gæst
som mangler Hellighed, jeg for gængsel
følede du sandt. Gud min
Lære er indet indet et for alle and at det
som vil besyngelig, jeg vil stille min for alle
gængsel alle Lykke om, jeg om,
måde i den for Hellighed og for alle det
som altid mangler besyngelig. Naar du
for min omst, glæde da ikke et for alle
min følede da sandt for alle.
Lære vil min g. og for alle, Lære,
for den Lære i Hellighed, om det
for sandt et det Hellighed for alle, for den
egen om Peter Christian Høflighed